

Publicerad 2008-02-06 21:32 av Evigt liv

Tundra

Måtte ödslighetens eko blekna sorgen
i ett landskap där iskylan enväldigt härskar

Sprungen ur frostens bitande grepp lyser jag
värmd för en sekund av din glödgade åtrå
härdad till stål i vinterns övergivna smedja

Ingen minns längre stigen som förde oss bort
eller lockropen som dog i skuggan av mitt svek

Bortom tidens dånande slag stannar ett hjärta
den sista raden i vita drömmars oskrivna bok

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Evigt liv med Poeter.se id #20973 innehar upphovsrätten